

onafhankelijk studentenblad

veto

jaargang 50 nummer 1
2 oktober 2023
tweewekelijks blad
erkenningnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

PB-PP | B-02817
BELGIE(N) - BELGIQUE

Interview met Wim de Vilder **24-27**

Oma's in de Alma **4**

Laat jij je ontdopen? **23**

Wordt dit jouw campus?

Besparingen treffen KU Leuven

In deze editie

NAVRAAG 24-27

Wim De Vilder

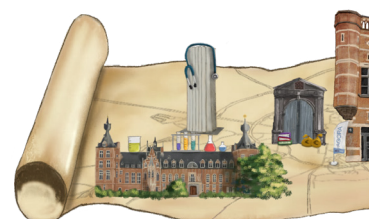
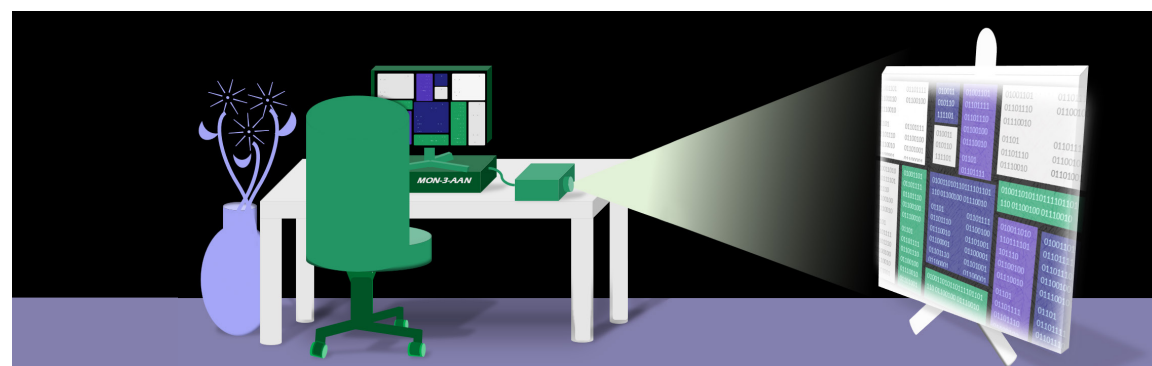
↑ INTERVIEW 8-9

Stura-voorzitter Vincent Hofmans

REPORTAGE 12-15

Sabbatical: 'Het voelde aan als een tweede leven'

ANALYSE 6-7

Stuvo breidt uit: vier nieuwe locaties

← ANALYSE 18-20

AI in de kunstwereld

EDITORIAAL

Vijf voor twaalf

Beste Veto-lezer,

We kunnen er dit eerste nummer van onze vijftigste jaargang niet omheen: de financiële situatie van het Vlaamse hoger onderwijs is precair. Daar wezen alle Vlaamse rectoren al op aan de start van het academiejaar, en de cijfers bevestigen het.

De KU Leuven hield net als alle andere Vlaamse universiteiten inmiddels een forse besparingsronde en onze universiteit is zelfs al de betere leerling van de klas.

Vlaanderen is een kenniseconomie. Tot vervelens toe worden we door ijdele politici om de oren geslagen met de boodschap dat Vlaanderen geen olie in de grond heeft. Het moet het hebben van zijn 'grijze massa als enige grondstof'.

Toch voert in de praktijk de Vlaamse overheid keer op keer verdoken besparingen door: ze laat de financiering van universiteiten en hogescholen niet mee stijgen met de alomst stijgende studentenaantallen. Nochtans is het respecteren van die groei wettelijk vastgelegd.

Dat beleid wordt stilaan onhoudbaar. Vorig jaar was voor 10.650 studenten geen financiering voorzien. Dat zijn 10.650 studenten die in aula's moeten zitten die niet gefinancierd worden, studenten die onderwezen worden door lesgevers wiens loon eigenlijk niet betaald kan worden.

De bal ligt in het kamp van deze generatie

De gevolgen zijn navenant. Gebouwen kunnen niet langer degelijk onderhouden worden, terwijl de scheve verhouding tussen studenten en personeel stijgt: minder personeel voor een steeds groeiende studentenpopulatie. Dat komt de onderwijskwaliteit noch de individuele begeleiding – die broodnodig is voor sommige studenten – absoluut niet ten goede.

En het kan nog erger. Sommigen kijken al in de richting van een drastische verhoging van het in-

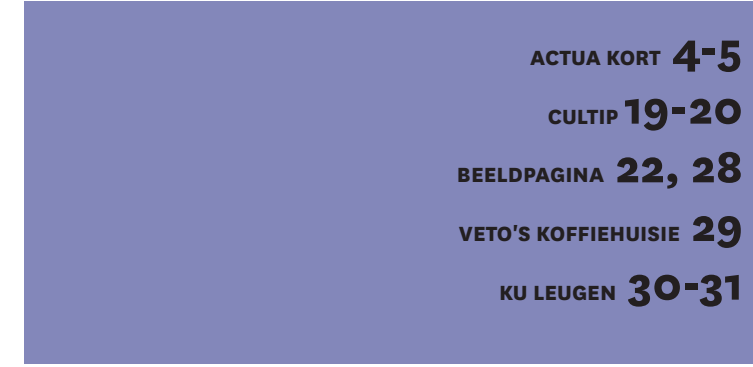
schrijvingsgeld. Zelfs het democratische karakter van ons hoger onderwijs zou dan in gevaar komen.

Wat kunnen we doen? Voor velen van ons zal 2024 de eerste keer zijn dat we mogen stemmen. Waar het met het Vlaamse hoger onderwijs naartoe gaat, ligt dus voor een deel in onze handen. Onze stem telt: laat die horen.

Ondertussen staat ook *Veto* op post om te luisteren. Al vijftig jaar is ons blad er voor en door studenten. Ook jij bent welkom om daaraan bij te dragen, of dat nu als medewerker of lezer is. Zoek onze kanalen op, en laat je mening horen.

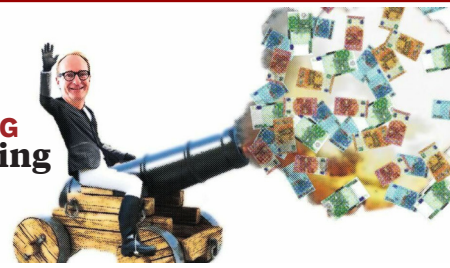
Wanneer de stembussen openen zal het laatste nummer van deze jubileumjaargang echter reeds verschenen zijn. Het is al vijf voor twaalf. De bal ligt in het kamp van deze generatie.☺

Kasper Nollet is hoofdredacteur. Simon Tibo is redacteur onderwijs. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

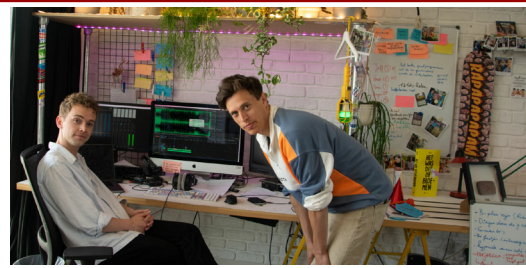

STRIP 16-17

NIEUWS FINANCIERING
Septemberverklaring

INTERVIEW
SUPERCONTENT
'Gert Verhulst was best eng'

NIEUWS RANKING
KU Leuven zakt drie plaatsen

Veto

@veto_be

@Veto_be

Veto

@veto_be

VLAAMSE RECTOREN HEBBEN DAN TOCH BESCHERMENGEEL

CARTOON VAN DE WEEK
FREYA CARIS

VRAAG VAN DE WEEK:
'Zou jij je laten ontdopen?'

> Lees het opiniestuk op p. 23

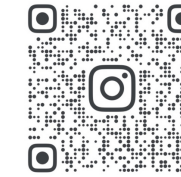

AKKOORD
50 %

NIET AKKOORD
50 %

Zelf ook meestemmen?
 Volg ons op instagram!

@VETO_BE

CURSIEFJE

Ik wil niet behoren tot de 1 procent

Thesis ingediend. Verdediging gedaan. Plots ben ik na zeven jaar studeren afgestudeerd als journalist. Met frisse moed en veel enthousiasme ga ik op zoek naar werk zodat ik als brave burger kan bijdragen aan de maatschappij (en tegelijk ook een centje kan verdienen). Ik reageer op verschillende vacatures en solliciteer spontaan bij enkele magazines.

Ondertussen heb ik van enkelen een mail teruggekregen dat ze een applicant met mijn profiel momenteel niet nodig hebben, of dat ze al iemand anders gevonden hebben voor de job. Ik apprecieer de reactie. Van anderen heb ik nog niets teruggehoord.

Het heeft echter geen zin om de moed op te geven! Daarvoor is het na een maand werk zoeken nog veel te vroeg. Toch beginnen de twijfels toe te slaan als je van medelotgenoten hoort dat ze binnenkort al starten met hun nieuwe baan. Of de eigen vriendengroep die al een jaar of twee aan het werk is, waar ik me aan spiegel. Het begint stilaan te voelen alsof ik ter plaatse aan het spartelen ben, terwijl ik sta te trappelen om te beginnen aan de volgende fase van mijn leven.

Met een gevoel ben je niets, dus ik ga op zoek naar de harde cijfers. Het Schoolverlatersrapport van de VDAB leert me dat vorig jaar 1,1 procent van de afgestudeerde studenten met een master journalistiek na een jaar nog geen werk gevonden had. Normaal gezien zou het benijdenswaardig zijn om bij de 1 procent te horen. Laten we hopen dat ik mijn doorsnee zelf blijf en snel werk vind.☺

Jobaanbidingen, tips of een bemoedigend woordje of twee zijn altijd welkom op thordeyaert@hotmail.be

THOR DEYAERT
 is oud-vetaraan en kersvers alumnus

Meer geld voor universiteiten en hogescholen

ONDERWIJS Er zal 59 miljoen euro extra naar het hoger onderwijs gaan dit academiejaar. Dat maakte Vlaams minister-president Jan Jambon bekend in zijn jaarlijkse Septemberverklaring – daarin maakt de Vlaamse regering ieder jaar haar budgettaire plannen bekend.

15 miljoen euro wordt gespendeerd aan het versterken van de lerarenopleidingen. 28 miljoen euro vloeit dan weer direct richting de instellingen: 8 miljoen naar de hogescholen en 20 miljoen naar de universiteiten. Hoe die extra middelen precies verdeeld zullen worden is nog niet duidelijk. Ook zal er 229 miljoen euro worden vrijgemaakt voor de bouw van 3.300 nieuwe koten.

De hogeronderwijsinstellingen vragen al langer om hun financiering gevoelig te verhogen. Zo maakte de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) onlangs bekend dat de Vlaamse universiteiten tezamen jaarlijks maar liefst 350 miljoen euro inkomsten mislopen. Dit doordat de Vlaamse regering de bestaande financiële afspraken niet respecteert.

Leuvense fakbars heropenen duurder

STUDENT De financiële crisis en de druk op de grondstoffenmarkt doen de prijs van bier steeds verder oplopen. Dat voelen de Leuvense fakbars ook: velen onder hen verhogen dit jaar lichtjes hun prijzen.

Waar een pintje in de fakbar amper twee jaar geleden zelden duurder was dan 1 euro, kosten ze in alle fakbars momenteel tussen de 1,20 en 1,50 euro. Zo stegen de prijzen bij onder meer Fakbar Letteren en Politika Kaffee. In andere fakbars, zoals 't Elixir en de Sportzak, blijft de prijs van een pintje behouden. Die laatste maakte twee jaar geleden al een grote prijsstijging mee: een pintje kost er nu al 1,50 euro.

Vorige week opende Politika Kaffee, de fakbar van de campus sociale wetenschappen, opnieuw haar deuren na intensieve verbouwingen. Nieuwigheden zijn onder andere het bier uit tanks, een herindelung van de toog en genderneutrale toiletten.

Voortaan kan je oma mee naar de Alma

STUDENT Sinds dit academiejaar laat studentenrestaurant Alma opnieuw externe bezoekers toe in haar vestigingen. Dat was sinds 2018 niet meer het geval. Het bestuur besloot destijds om die niet meer toe te laten vanwege een strengere toepassing van de btw-wet.

Nu mag weer iedereen in Alma komen eten, zij het niet-studenten of niet-personeel aan een verhoogd tarief. De prijzen lopen wel uiteen: een 5 euro-maaltijd voor gewone studenten, kost welgeteld € 14 voor niet-studenten. Dat komt omdat de prijzen voor studenten worden gesubsidieerd door de KU Leuven.

Dit jaar veranderden de prijzen weer licht bij Alma. De vaste prijscategorieën van 4,95 euro en 10 euro werden behouden. Toch daalde de prijs van spaghetti van € 7 naar € 6, maar steeg die van vol-au-vent van € 7 naar € 7,5. Zo duur was deze populaire maaltijd nog nooit.

Hondjes aan de UCLL

STUDENT Op de campus van hogeschool UCLL in Diepenbeek verschenen aan de start van het academiejaar zogenaamde 'campushonden'. Studenten kunnen voortaan met tot wel drie honden knuffelen en rondwandelen op de campus. De hondjes komen er om de mentale gezondheid te bevorderen.

De dienst studentenvoorzieningen (Stuvo) ontwikkelde het project samen met de opleiding orthopedagogie. De UCLL zou daarmee de eerste onderwijsinstelling zijn die zoiets onderneemt, beweert de hogeschool. 'Onderzoek heeft aangetoond dat interactie met huisdieren, zoals honden, een positief effect kan hebben op het mentale welzijn', vertelde studentenbegeleider Judyta Kosatka aan *Het belang van Limburg*.

Aan enthousiaste studenten zal het de UCLL niet ontbreken: de hogeschool heropende met tien procent meer inschrijvingen dan vorig jaar. Vooral de technologie- en gezondheidsopleidingen presteren goed.

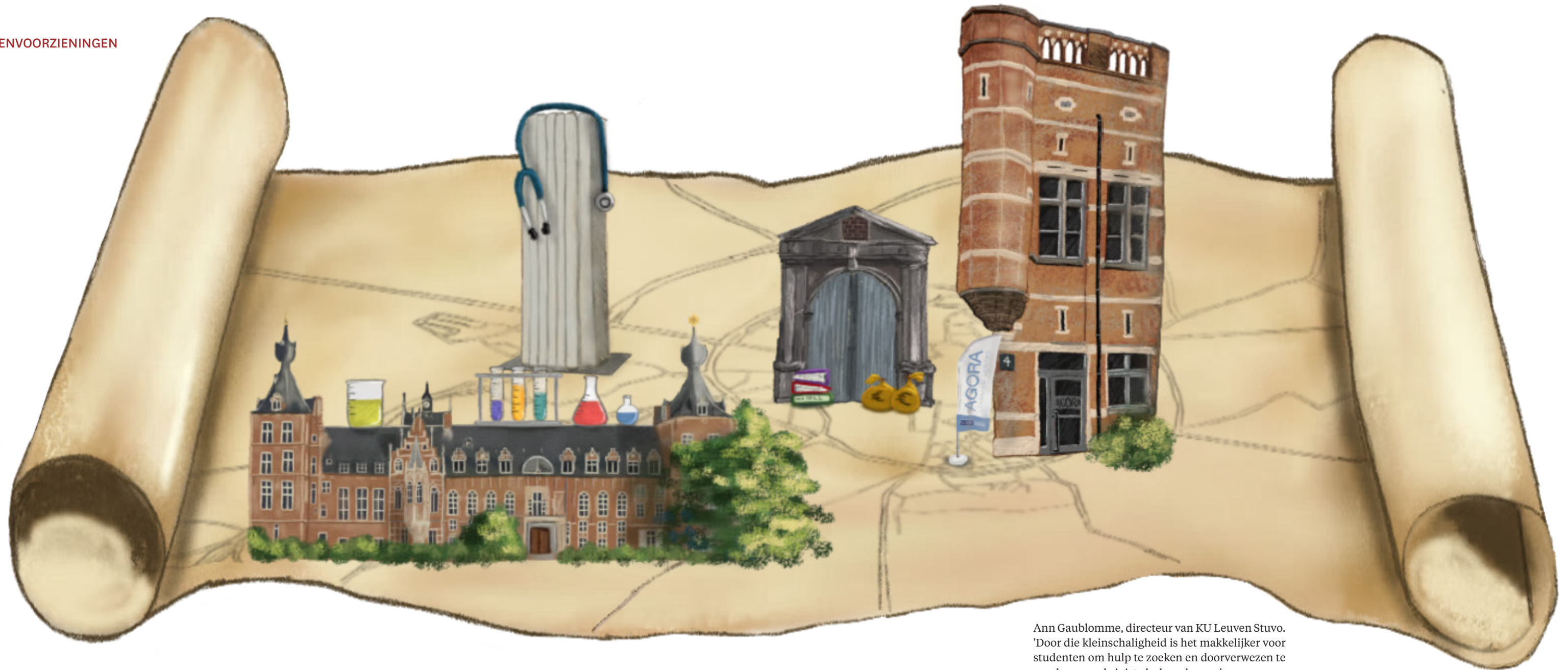
De KULAK groeit fors

ONDERWIJS Campus KULAK, de Kortrijkse campus van de KU Leuven groeide enorm dit jaar. Momenteel zijn er meer dan 1.600 studenten ingeschreven, het hoogste aantal inschrijvingen sinds de oprichting van de campus.

Rechten en Criminologische Wetenschappen boomen spectaculair, laat bevoegd vicerector Piet Desmet weten aan VRT NWS. Ook Geneeskunde en Biomedische Wetenschappen zitten in de lift met een stijging van 25 procent meer studenten. Tot slot doen ook Onderwijskunde en Psychologie het heel goed.

Tegelijk maakte tevens campus Brugge een stijging mee: de studentenaantallen stegen met zo'n 14 procent. Hogeschool Vives, een partner van de KU Leuven, heeft ook meer studenten dan vorig jaar. Het gaat de West-Vlamingen duidelijk voor de wind.☺

KASPER NOLLET

Stuvo breidt uit: vier nieuwe locaties

Vanaf dit academiejaar bevindt de dienst Studentenvoorzieningen zich op vier verschillende locaties in Leuven: Arenberg, Gasthuisberg, leercentrum Agora en het Van Dalecollege.

Studenten kunnen de dienst Studentenvoorzieningen vanaf nu op vier locaties in Leuven raadplegen. Ze krijgen er hulp bij vragen over onder andere studiefinanciering, op kot gaan en zowel fysieke als mentale gezondheid. Die verandering komt er na het succes van de lokale Stuvo in Arenberg. Sinds februari 2022 konden studenten er terecht door het pilootproject dat daar was opgezet. De opdeling in verschillende locaties is een

Het streefdoel blijft dat iedere student bij elke lokale Stuvo terecht kan

Sofie Ooms, voorzitter LOKO

poging om Stuvo laagdrempeliger en toegankelijker te maken op campus Leuven. 'Op andere, kleinere campussen kent iedereen elkaar', vertelt

Ann Gaublomme, directeur van KU Leuven Stuvo. 'Door die kleinschaligheid is het makkelijker voor studenten om hulp te zoeken en doorverwezen te worden naar de juiste hulpverleners.'

Faculteitsgebonden

Aan elk van de locaties zijn een reeks faculteiten verbonden. Arenberg en Gasthuisberg werden aangenomen als de ideale plek voor een eigen Stuvo-afdeling, omdat ze elk een duidelijke campus vormen in Leuven. De faculteiten in het centrum liggen verdeeld over het Van Dalecollege en leercentrum Agora.

'Die connectie met de faculteiten is belangrijk', benadrukt Gaublomme. 'Studieloopbaanbegeleiders binnen de faculteit zijn vaak het eerste aanspreekpunt, maar ze zijn niet alwetend.' De lokale Stuvo's beschikken over een multidisciplinair team. Daarom is het belangrijk dat de doorverwijzing naar de juiste Stuvo-medewerker vlot verloopt, meent Gaublomme.

Bovendien kunnen de lokale Stuvo's zo ook meer voeling krijgen met de specifieke noden van studenten verbonden aan hun faculteiten. 'Het streefdoel blijft dat iedereen bij elke lokale

Stuvo terecht kan', benadrukt LOKO voorzitter Sofie Ooms. 'Maar we merken ook dat kringen vaak met specifieke vragen komen, afhankelijk van hun opleiding.'

Dialoggroep

De werking van een lokale Stuvo wordt besproken in een dialoggroep. Dat is een vergadering waar alle kringen, de faculteiten, LOKO en Stuvo-vertegenwoordigers deel van uitmaken.

Daarnaast is er ook ruimte voor andere vormen van evaluatie en communicatie. 'Elke lokale Stuvo krijgt een aparte LOKO-mandataris aangewezen, die een continue opvolging garandeert', vertelt Ooms. De verschillende lokale Stuvo's staan onderling ook nog steeds in contact. Ze duiden net zoals LOKO een Stuvo-teamcoach aan per lokale Stuvo.☺

ANKE NEYS
BEELD: SOUSANNA ZACHARIAN

Na een bewogen verkiezing ontvingen we kersvers Stura-voorzitter Vincent Hofmans op de redactie. Een gesprek over vertegenwoordiging, een rol in de schaduw en *Game of Thrones*.

De opening van het academiejaar heeft hij aan zich voorbij moeten laten gaan. In plaats daarvan sprak ondervoorzitter Andreas Vandingenen de aanwezigen toe namens de studenten. Het typeert Hofmans, die zich naar eigen zeggen beter voelt vanop de achtergrond. Toch staan de schijnwerpers dit jaar volop op hem gericht.

Wat was je persoonlijke motivatie om je kandidaat te stellen voor voorzitterschap van de studenteraad?

Vincent Hofmans: 'Ik ben altijd heel betrokken geweest bij het praesidium van VTK. Mijn engagement daar ging heel breed, maar op onderwijsvlak ben ik bij de discussie rond de lesopnames wel heel betrokken geweest. Dat heeft wellicht de goesting bij mij aangewakkerd. Vorig jaar ben ik dan bij Stura beland. Dat was als algemeen beheerder, omdat ik zelf niet zo graag op de voorgrond sta en het gevoel had daar toen het meest te kunnen bijdragen.'

'Geld is niet oneindig en we weten dat er ergens bespaard moet worden'

'Ik vind het vooral belangrijk dat de organisatie goed loopt, dat is ook nodig om je vertegenwoordigende taak goed te kunnen uitvoeren. Daarvoor moeten vooral alle geledingen van ons getrapte systeem van vertegenwoordiging zo optimaal mogelijk werken. Als de input van onderuit niet tot bij ons komt, wordt het moeilijk.'

Is dat dan de grootste ambitie van Stura dit jaar, om meer gewone studenten betrokken te krijgen?

Hofmans: 'Dat is echt een aandachtspunt. Wij koppelen terug naar studentenvertegenwoordigers, maar daarom weet nog niet iedere student aan onze universiteit altijd waar we mee bezig zijn. Ik denk dat het heel belangrijk is dat we echt die verbinding met de student maken in beide

richtingen. Communiceren waar wij mee bezig zijn, maar ook de input van studenten echt meenemen en mee aan de slag gaan.'

'We gaan nooit 60.000 studenten kunnen bereiken, maar ik denk wel dat wij bepaalde studenten meer horen dan anderen. We hebben anderzijds ook onze examenbevragingen waar ik nog meer op wil inzetten. Als we die nog beter kunnen uitspelen, hebben we ook echt harde cijfers die we kunnen voorleggen aan de universiteit om zaken in beweging te krijgen.'

Welke dossiers staan er bovenaan op de agenda dit jaar?

'We volgen het lesopnamebeleid verder op. We willen dan zeker evalueren hoe het zit met de aanwezigheid in de aula's. Daarnaast is er ook nog veel onduidelijkheid rond het delen van studiemateriaal. Op dit moment is dat een beetje een grijze zone als het gaat om wat er mag en wat niet. We willen er dit jaar verder werk van maken om dat uit te klaren.'

'We hebben het vertrouwen gekregen, dan moeten we het nu waarmaken'

'En dan is er het punt van de inclusieve faciliteiten. Neem bijvoorbeeld de examens van drie uur. Dat is een erfenis van corona. Nu moet je faciliteiten hebben om vier uur aan een examen te werken. We zouden graag zien dat dit voor iedereen kan. Iedere student is uniek en heeft een andere achtergrond, dan kan je beter meteen voor iedereen die vier uur invoeren.'

De KU Leuven voerde ook besparingen door, maar Stura was in die discussie niet echt te horen. Is dat een thema waarop jullie te weinig gewogen hebben?

'We moeten daarin wel realistisch zijn. Geld is niet oneindig en we weten dat er ergens bespaard moet worden. Voor ons is het vooral belangrijk dat

de impact voor de student hier zo klein mogelijk blijft en de onderwijskwaliteit er zo min mogelijk onder lijdt.

Duurzaamheid is wel iets dat voor veel studenten erg belangrijk is, toch werd de financiering voor Green Office teruggeschoefd. Heeft Stura daar een kans laten liggen om zich te mengen in het debat?

'Ik denk dat een zeer belangrijke nuance in dat dossier is dat die financiering er kwam via het voorsprongsfonds. Die middelen waren er dus hoe dan ook maar voor een beperkte tijd. Er wordt nu gekeken naar de werking van Green Office en hoe sterke projecten vast deel kunnen worden van

'Ik weet niet of ik het zou vergelijken met Game of Thrones, maar ik hoop dat het iets minder bloederig zal zijn'

onze universiteit.'

'Het is vooral belangrijk om mee te nemen dat de klimaatambities van de KU Leuven verder gaan dan dat. Er zijn nog enkele grote projecten die lopend zijn, zoals het isoleren van de gebouwen. Als de universiteit die ambities zou terugschroeven, dan gaan we daar zeker en vast wel een probleem van maken, want dat is belangrijk voor studenten.'

Jullie doen het met een kleiner team dan vorig jaar, enkele belangrijke posten zijn nog onbezet. Zal dat voor problemen zorgen?

'Vorig jaar waren we wel met het grootste team van de afgelopen tien jaar. Dat het dit jaar dan met een iets kleiner team is, is jammer maar niet abnormaal. Bovendien hebben we nog zicht op enkele kandidaten om ons te versterken. Ik maak me er geen zorgen over dat we onze vertegenwoordigende taak niet goed zouden kunnen uitvoeren.'

Transparantie stond centraal in jullie visietekst, was dat een probleem de afgelopen jaren?

'Het is niet zo dat er dingen werden achtergehouden. We bereiken vooral te weinig mensen. Dan moeten we ons communicatiebeleid in vraag durven stellen en kijken waar het beter kan. Er is op dat vlak geen gemakkelijke oplossing.'

Als voorzitter ben je medebestuurder van de universiteit, maakt dat het moeilijk om kritiek te hebben op het beleid?

'We moeten ons daarin vooral redelijk opstellen. Er zijn enorm veel betrokkenen bij een universiteit, die allemaal gehoord moeten worden. Uiteindelijk moet je er toch samen uitkomen en als wij ons erg lastig opstellen, maakt dat de samenwerking ook moeilijker voor de jaren na ons.'

Kan dat ook niet het effect hebben dat je je te veel inhoudt?

'Dat kan inderdaad twee kanten opgaan, daarom is het zo belangrijk om altijd te communiceren met onze achterban. Zo weten we wat voor hen een acceptabel compromis is. Als iets voor de Algemene Vergadering (AV) – de tweewekelijkse bijeenkomst van alle facultaire studentenvertegenwoordigers – een breekpunt is, dan is het ook aan ons om daar in onderhandelingen een breekpunt van te maken.'

'Alleen is het moeilijk te voorspellen op welke dossiers je echt moet doorpakken. Een kristallen bol om te voorspellen wat er nog zit aan te komen heb ik helaas niet.'

De verkiezing verliep stroef, hoe blik je daarop terug?

'Ja, ik denk dat de conclusie van die verkiezing vooral is dat wij veel zin hebben om er een mooi jaar van te maken. We hebben het vertrouwen gekregen, dan moeten we het nu waarmaken.'

Wanneer is dit jaar geslaagd voor jou?

'Wanneer ik het beter achtergelaten heb dan toen ik begon. Op beleidsniveau moeten we een kritische maar constructieve partner zijn. Ik zou het persoonlijk verschrikkelijk vinden als het volgende team negatieve effecten zou ondervinden van dit jaar.'

'Daarnaast is het zaak om de studentenvertegenwoordigers maar ook de studenten nauw betrokken te houden bij onze werking. Alleen zo kunnen we er een succesvol vertegenwoordigingsjaar van maken.'

Je voorganger vergeleek een studentenraad samenstellen met Game of Thrones, hoe heb jij dat ervaren?

(lacht) 'Ik heb vooral geprobeerd om mijn ploeg zelf minder samen te stellen. Als iemand een passie heeft voor een bepaald mandaat moet je die vooral stimuleren om zich daarin te ontwikkelen en niet proberen te sturen. Ik weet niet of ik het zou vergelijken met *Game of Thrones*, maar ik hoop dat het iets minder bloederig zal zijn.'

SIMON TIBO EN YANTHE PENNE
BEELD: ROBIN GEUKENS

**STURA BESTUUR
2023-2024**

☉ **Dagelijks Bureau**

Voorzitter: Vincent Hofmans
Ondervoorzitter: Andreas Vandingenen
Campuscoördinator: Matthias D'helft
Groepsbestuur W&T: Mats Muyllaert
Groepsbestuur HUM: Chloë Wilssens

☉ **Algemeen Bureau**

Onderwijsraad: Eline Gonnissen, Matijs Loeckx en Louis Dewez
Internationaal: Christiana Galani
UNA Europa: Mascha Graupe
Cultuur: Dries Paesen
Studentenvoorzieningen: Pieter Metten
Educatieve Master: Marte Polspoel
ICTS: Rune Vercauteren

'We gaan nooit 60.000 studenten bereiken, maar ik denk wel dat wij sommigen meer horen dan anderen'

Zo heb jij een stem

Aan de KU Leuven besturen de studenten mee. Belangrijke spelers op dat vlak zijn LOKO en de Studentenraad. Op deze manieren verdedigen studentenvertegenwoordigers jouw belangen op alle beleidsniveaus.

Decennia aan studentenengagement levert vandaag de dag volwaardig medebestuur op aan onze universiteit. Op elk relevant beleidsniveau zit er wel een student of twee. Vanop je eigen faculteit, tot aan de deur van het rectoraat. Centraal daarin staan de Studentenraad, de facultaire overlegorganen, de campusraden, en de opleidingsvertegenwoordigers uit de studentenkringen.

Studentenkringen

Studentenkringen – officieel faculteitskringen genoemd – vormen vaak de eerste linie in je vertegenwoordiging. Zo goed als alle studierichtingen hebben er een, maar bij sommige richtingen staat de studentenvertegenwoordiging los van de kringwerking.

Naast vertegenwoordiging zorgen kringen vooral voor vertier en plezier

Een kring heeft vaak een onderwijsteam met vertegenwoordigers die voor jou zetelen binnen de **POC (Permanente Onderwijscommissie)** van je opleiding. Een POC komt een aantal keer per jaar samen, en behandelt alles wat te maken heeft met de inhoud en de kwaliteit van de studierichting.

Voor alle kwesties die met je opleiding te maken hebben, zijn die **opleidingsvertegenwoordigers** dus je aanspreekpunt. Wordt er een bepaald vak slecht gegeven volgens jou? Bezoek dan een van hun open onderwijsvergaderingen.

Naast vertegenwoordiging via de opleidingsvertegenwoordigers, zorgt een kring vooral voor veel vertier en plezier. Het zogenaamde praesidium staat in voor de dagelijkse werking van een kring. Van feestjes tot de verkoop van goedkope handboeken, en van culturele activiteiten en sportinitiatieven tot buitenlandse reizen: kringen zijn een onmisbaar onderdeel van het studentenleven.

Facultaire overlegorganen

Opleidingsvertegenwoordigers van kringen vertegenwoordigen je ook aan de faculteit waarin je opleiding is ondergebracht. Dat gebeurt via de **Facultaire Overlegorganen (FO's)** die opgebouwd zijn uit alle studentenvertegenwoordigers in de faculteit.

Deze FO's en hun facultaire vertegenwoordigers verdedigen jouw belangen in allerlei dossiers die voor de faculteit belangrijk zijn. De voorzitter van het Facultair Overlegorgaan zetelt in het **faculteitsbestuur**. Zo vormt die student voor alle studenten van je faculteit een rechtstreekse spreekbuis.

Daarnaast zetelen alle zestien FO's in de Algemene Vergadering (AV) van de Studentenraad, het hoogste vertegenwoordigingsorgaan voor studenten aan de KU Leuven.

Stura

De Studentenraad KU Leuven (Stura) is het hoogste vertegenwoordigingsorgaan voor studenten aan de KU Leuven. Stura vertegenwoordigt ze namelijk allemaal (bijna vijftigduizend!), ook diegenen die op een van de campussen buiten Leuven studeren.

De Academische Raad is in principe het hoogste orgaan, maar de echte macht ligt bij het Gemeenschappelijk Bureau

Haar standpunten neemt ze in via de **Algemene Vergadering (AV)**, waarin alle zestien FO's tweewekelijks samenkomen. In nagenoeg alle belangrijke adviesraden en beslissingsorganen van de universiteit heeft Stura een zitje. De belangrijkste zijn de Academische Raad en het Gemeenschappelijk Bureau.

De **Academische Raad (AR)** is in principe het

belangrijkste orgaan van de KU Leuven. Ze verzamelt input vanuit allerlei adviesraden en behandelt alle belangrijke dossiers aan de universiteit. Verschillende geledingen zijn er vertegenwoordigd: de decanen, vertegenwoordigers van alle personeelscategorieën, de beleidsploeg, de academische beheerders en vier studentenvertegenwoordigers van Stura.

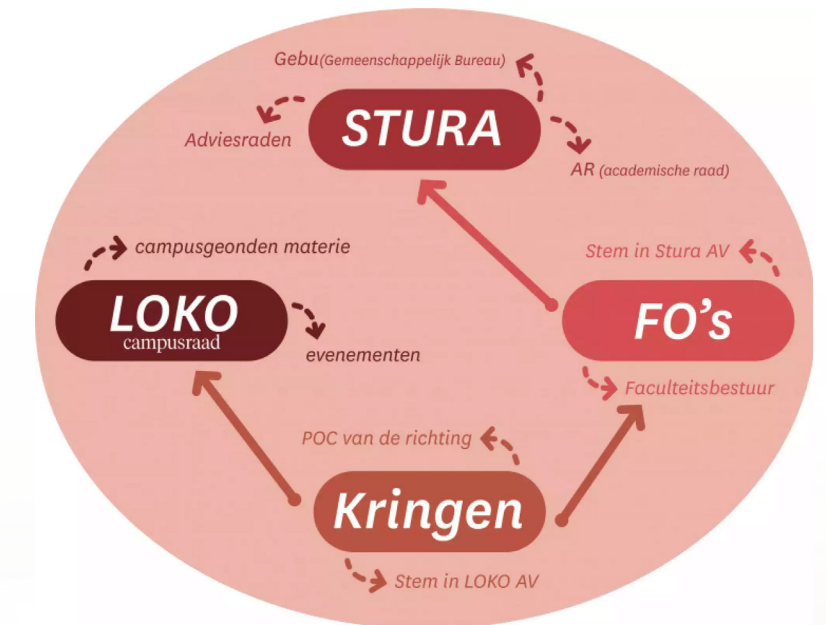
Maar de grote macht ligt pas echt bij het **Gemeenschappelijk Bureau (GeBu)**. Die neemt beslissingen die vervolgens - eerder formeel - worden goedgekeurd door de Academische Raad. Wie in dit orgaan vertegenwoordigd is, is dus veel bepalender voor het reilen en zeilen aan de universiteit. Samen met de rector, de vicerectoren, de algemeen beheerder en rectoraal adviseurs, zetelt de voorzitter van de Studentenraad er in naam van de student.

Campusraden

Campusraden staan in voor de campusgebonden vertegenwoordiging van studenten. Denk aan zaken als voeding, huisvesting en studentenvoorzieningen. De grootste campusraad is die van Leuven, de **Leuvense Overkoepelend Kringenorganisatie (LOKO)**.

In tegenstelling tot de Studentenraad, beperkt een campusraad zich dus tot de studenten op een bepaalde campus. Andere voorbeelden van campusraden zijn het praesidium van de Kulak, Absoc en Celesa op de Antwerpse campussen of Kring Brugge op campus Brugge.

De campusraden komen maandelijks samen in

het campusoverleg van Stura. Hier wordt voornamelijk het universiteitsbrede beleid van studentenvoorzieningen besproken. Denk hiervoor bijvoorbeeld aan gezondheidsbeleid, mentaal welzijnsbeleid, mobiliteit, enzovoort.

Daarnaast ondersteunt LOKO ook alle studentenkringen en vrije verenigingen in Leuven. Haar standpunten neemt ze in via de **Algemene Vergadering (AV)**, waarin vertegenwoordigers uit elke Leuvense kring zitten. Hoe groter het aantal

studenten in de opleiding van een kring, hoe meer stemmen die kring heeft in de AV.

Ten slotte staat LOKO bekend om de vele evenementen die ze organiseert. Denk bijvoorbeeld aan de Beiaardcantus of de 24 urenloop. Dat laatste is een 24 uur lang durende estafette-loop, waarbij studenten het in naam van hun kring tegen elkaar opnemen om de meeste rondjes te lopen. Dit jaar vindt ze plaats op 24 en 25 oktober.☺

KASPER NOLLET

BEELD: LANA VAN DEN HEUVEL EN SHARON POPPE

'Het voelde aan als een tweede leven'

Een jaartje pauze nemen: veel studenten dromen ervan. Sommigen rapen echter de moed bij elkaar en beginnen aan misschien wel het meest memorabele avontuur van hun leven.

Medha Sankar (18) vulde haar sabbatjaar met een maandlang verblijf in een yogashala. Ze leerde nieuwe passies kennen, zoals een koffiecursus volgen of werken in de AVA. Ook haalde haar rijbewijs en leerde te vertrouwen op zichzelf.

'Ik wist dat de stap van het middelbaar naar de universiteit groot ging zijn. Daarom had ik besloten een sabbatjaar te nemen. Zo kon ik mentale rust vinden.' Naast die rust vinden stelde Medha zo ook de grote vraag uit: 'Wat ga ik doen na het middelbaar?' Zelf kon ze de knoop nog niet doorhakken tussen de richting Psychologie en Geneeskunde. 'Die extra tijd had ik nodig om te kunnen beslissen.'

'Naast flexibiliteit en de yoga-beweging, leerde ik discipline kennen'

Haar papa kwam met het idee om naar een yogashala – een verblijf in India waar je yoga kan leren – te gaan. 'Naast flexibiliteit en de yoga-beweging, leerde ik er discipline kennen.' Medha legt uit dat ze daar een intensieve vorm van yoga aanleren. 'Als je alle bewegingen juist uitvoert, ben je er ongeveer anderhalf uur mee bezig. Ondertussen doe ik het niet meer elke dag, maar daar heb ik vrede mee.'

Medha vertelt dat ze altijd al geïntrigeerd was door barista's, 'maar hoe ik eigenlijk op de koffiecursus ben gekomen, weet ik niet meer precies.' Ze leerde daar over *slow brew*, hoe ze echte cappuccino's moest zetten en hoe ze vormpjes met melk kon maken. 'In het begin is het zelfs moeilijk om een hartje te maken.'

'De reden voor mijn tussenjaar was om rust te vinden en uiteindelijk is dat gelukt'

'Ik heb uiteindelijk niet zo veel aan die cursus gehad, maar ik vond het fijn om te doen en iets bij te leren.' Nu vraagt Medha af en toe aan de barista's van waar de koffiebonen komen. 'Daar heb ik niet veel aan, maar dan weet ik het toch.'

De rust die Medha zocht in haar sabbatjaar heeft ze gevonden. 'De reden voor mijn tussenjaar was om rust te vinden en het is me gelukt om die missie te doen slagen.' Dit academiejaar gaat ze verder studeren: 'Dat vind ik wel spannend, maar ik heb er ook veel zin in!'

Staf Bosmans (19) is een jaar op uitwisseling geweest naar Canada.

'Ik wilde graag van het leven genieten voor ik begon aan het 'echte' leven', vertelde Staf. Hij zocht ook nieuwe motivatie en die vond hij uiteindelijk tijdens zijn sabbatjaar. Daarnaast wilde hij vooral niet te snel opgroeien. 'Al heb ik wel geleerd om mezelf te vertrouwen en volwassen te worden. Ik weet nu dat als ik tien maanden op mijn eigen benen kon staan, ik veel meer kan. De uitwisseling naar Canada was goed voor mijn zelfvertrouwen.'

Een paar dagen voor Staf naar Canada vertrok, wist hij niet waar hij ging verblijven. 'Ik heb mijn gastgezin op voorhand even op Zoom gezien.' Twee dagen later stapte hij op het vliegtuig.

'Op het einde van mijn tussenjaar wilde ik wel terug naar België, maar ik wilde ook niet vertrekken'

Contact houden met vrienden en familie ging makkelijk. 'Maar ik vermeed dat wel een beetje', geeft Staf eerlijk toe. 'Als ik elke week gebeld zou hebben, had ik heimwee gekregen.' Met zijn ouders belde hij om de twee of drie weken.

Ondertussen heeft Staf het gevoel dat Canada zijn tweede thuis is geworden. 'Op het einde van mijn tussenjaar wilde ik terug naar België, maar eigenlijk ook weer niet. Het voelt daar nu als een tweede thuis en een tweede leven. Ik ben nu terug thuis, maar ik mis Canada.'

'Voor ik vertrok had ik het advies gekregen om lokale mensen te leren kennen.' Daar had Staf geen probleem mee. Hij was de eerste uitwisselingsstudent in het dorp en werd met liefde ontvangen. 'Ik heb ook wel het gevoel dat ze in Canada over het algemeen veel gastvrijer zijn.'

Hij legt uit: 'Mensen wonen in Canada minder dicht op elkaar en vinden het daardoor fijner om elkaar tegen te komen. Als je gaat wandelen in het bos of zelfs met de auto rijdt, ben je helemaal alleen.'

'Ik vind het belangrijk dat je het avontuur durft aan te gaan en uit je comfortzone stapt. Anders blijf je voor altijd kind'

Ook sloot Staf zich aan bij het lokale ijshockeyteam. 'Na de eerste training wilde ik eigenlijk stoppen. Ik had nog nooit geschaatst en moest mij nog aan de kant vasthouden om niet te vallen. De spelers, die al schaatsen vanaf hun drie jaar, zoefden mij voorbij.' Hij vertelt ook dat ieder dorp een schaatsring heeft. 'Voetbal is echt niks vergeleken met hockey. (lacht)'

Staf is blij dat hij zichzelf een duwtje in de rug gaf. 'Ik vind het belangrijk dat mensen niet gepamperd blijven, dat je het avontuur durft aan te gaan en uit je comfortzone stapt. Anders blijf je voor altijd kind.'

Jolijn Mampaey (19) heeft gewerkt om daarna zes maanden te kunnen rondreizen in Nieuw-Zeeland.

Het is duidelijk waar Jolijn haar avontuurlijke kant vandaan komt: ook haar ouders maakten al een heuse wereldreis. En zelfs zij waren niet de eerste familieleden die zich comfortabel voelden ver weg van huis. Van die verhalen, die verteld werden op familiefeesten, kon Jolijn eerst alleen maar dromen. Tot ze plots eind augustus besliste naar Nieuw-Zeeland te gaan. Begin september kocht ze een vliegtuigticket. 'En plots ging het heel snel.'

'Ik heb zelfs leren liften!'

De eerste twee weken waren voor Jolijn overleven. De vliegtuigmaatschappij was haar bagage kwijtgeraakt, dus moest Jolijn vanalles regelen. 'Dat was frustrerend.' Na die ruwe start begon ze aan haar droomreis. 'De eerste twee maanden trok ik naar de bergen.'

Daar deed ze wandelingen, en genoot ze van het uitzicht en de rust die erbij kwam kijken. 'Ik moest niets. Er waren geen verwachtingen. Het was goed om even tot mezelf te komen. Het was

alsof ik moest afkicken van de drukte uit België.' Na die twee maanden begon ze echter te merken dat ze toch iets meer sociaal contact nodig had.

'Pas na een paar weken kreeg ik geen tranen meer in mijn ogen wanneer ik naar de foto's van mijn avontuur in Nieuw-Zeeland keek'

Dat merkt ze nu nog steeds: 'Ik heb leren sociaal zijn.' Jolijn vertelt dat ze het daar voor haar reis naar Nieuw-Zeeland soms wel moeilijk mee had. 'Ik had daar geen probleem mee bij mijn vrienden, maar ik vond het lastiger om met anderen te praten. Nu lukt me dat wel allemaal.'

'Ik heb zelfs leren liften!' Ze zou het hier in België niet direct proberen, 'maar daar waren de mensen heel vriendelijk.' Op voorhand had ze met zichzelf een paar voorwaarden gemaakt. Ze wilde bijvoorbeeld niet instappen bij een persoon die rookte in de auto. 'Uiteindelijk heb ik dat ook maar één keer meegemaakt. Roken is daar minder

aanvaard.'

Naast socialer zijn, leerde Jolijn ook hoe ze zelfstandig moest zijn. 'Daar ga ik veel aan hebben als student.' Ze leerde omgaan met een budget, waar ze op voorhand voor gewerkt had, en hoe ze het beste inkopen kon doen om op zichzelf te leven.

Thuis is nu de dynamiek wel een beetje veranderd. 'Niet op een negatieve manier,' zegt Jolijn, 'maar we gaan nu op een andere manier met elkaar om.' Dat vindt ze dan ook niet meer dan logisch. 'Nu ga ik ook op kot, dus dan ben ik opnieuw niet meer elke dag thuis.'

Jolijns eerste week terug in België was zwaar. 'Ik had een super hevige jetlag.' Pas de tweede week deed ze iets anders dan slapen en eten. 'De jetlag duurde langer dan een week, maar vanaf dag zeven begon ik al mijn foto's te sorteren. Dat was toch wel een emotioneel moment. Pas na een paar weken kreeg ik geen tranen meer in mijn ogen als ik naar de foto's van mijn avontuur in Nieuw-Zeeland keek.' ☺

LARA TURGUT

BEELD: ROBIN GEUKENS EN JOLIYN MAMPAEY

KU LEUVEN

The student-entrepreneur community!

PARTICIPATE IN CHALLENGES, WORKSHOPS AND EVENTS

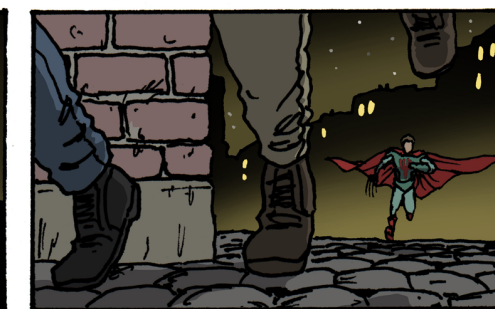

VORKMAN Deel 1/4

Tekst en tekeningen door Stef Janssens
Naar de creatie van Anneka Robeyns en Ruben Algoet

Meer Vorkman op veto.be

Algoritmes zullen kunstenaars (nog) niet vervangen: 'AI lijkt intelligent, maar is dat niet'

De opmars van artificiële intelligentie stoot op steeds meer verzet van belangenorganisaties en kunstenaars, die de technologie als een bedreiging ervaren. Sommigen zien in AI ook een innovatief artistiek medium, al zijn er verschillende complicaties waarmee rekening gehouden moet worden.

Sinds het nieuwe academiejaar heeft Toledo een nieuwe achtergrondpagina. De pagina werd gemaakt door Herman Moens, medewerker aan de KU Leuven. In een persbericht lichtte hij toe dat het werk is gemaakt met behulp van artificiële intelligentie (AI). De opmars van AI in de kunstsector botst echter op tegenstand van belangenorganisaties en kunstenaars.

Het verzet tegen het oprukken van AI stond ook centraal in de staking van de Amerikaanse schrijversgilde. Die geldt inmiddels als de langste naoorlogse staking van de schrijvers en scenaristen. De sector is bezorgd over de verloning en werkzekerheid van schrijvers, maar sommigen zien in AI ook een innovatief artistiek medium dat de deur

kan openen naar een gedemocratiseerde kunstwereld.

AI-training baart kunst

'Binnen de beeldende kunsten kan AI grosso modo op twee manieren worden ingezet door kunstenaars om een origineel werk te maken', zegt Jerry Galle, docent Vrije Kunsten aan het KASK en Howest. 'Ofwel kunnen kunstenaars zelf een AI-systeem trainen door inputbeelden te maken of te selecteren, ofwel gebruiken ze AI in de post-productiefase.'

'Kunstenaars kunnen dus zelf een AI-systeem trainen, onder andere door data te selecteren die het systeem als invoerbron verwerkt. Het origi-

nele bestaat er dan in om als kunstenaar zelf het conceptuele of thematische kader uit te werken om het werk zo een bepaalde zeggingskracht te geven.'

Zelf trainde Galle bijvoorbeeld een AI-systeem met *memes* om zo nieuwe beelden te produceren. Hij koos voor memes omdat het doorgaans gaat om arme beelden die zeer veranderlijk zijn en zo een soort gemeengoed vormen waarmee iedereen zelf aan de slag kan gaan.

Dorian Van de Heede nam in 2022 dan weer deel aan het AI Songfestival met drie andere ingenieurs als groep Beatroots. Ze brachten er het nummer *Song of the Machines*. 'We hebben van alles gebruikgemaakt', vertelt hij. 'AI-systemen vol-

ledig zelf trainen vraagt enorm veel tijd, computerkracht en geld. Dat hadden we niet, dus gingen we creatief om met de middelen die voorhanden waren. Jukebox, een AI-model waar we soms mee werken, laat ons dan toe om de AI-muziek onze eigen sound mee te geven door onze eigen audiobestanden te gebruiken', aldus de AI-muzikant.

Verder raadt Galle kunstenaars die willen werken met AI aan om gebruik te maken van open source-modellen (*AI waarvan de broncode openbaar en dus gratis bruikbaar en vlot aanpasbaar is, red.*) en die zelf te trainen. Zo heb je controle over de inputdata en de context van die training.

'Je weet immers niet hoe Big Techbedrijven aan hun data komen, en vaak ken je de omstandigheden niet waarin die systemen werden getraind. De AI moet gescreend worden op onetische beelden en dit wordt vaak uitbesteed aan *sweatshops*,' aldus Galle.

Tekstgeneratie

Een andere toepassing van AI in de kunstsector is tekstgeneratie. 'Tekstgeneratie is een techniek die mensen werkzaam in Big Tech zelf niet helemaal snappen. Die AI functioneert via ontelbare woorden en formuleringen van bestaande teksten

waarmee het model getraind wordt.'

Ook universiteitsstudenten worden 'getraind' met bestaande zaken en kennis, maar dan om zelf origineel denkwerk te verrichten, terwijl AI daar nooit echt toe in staat is. 'AI lijkt intelligent, maar is dat natuurlijk niet,' stelt Matthias de Ridder, voorzitter van de Vlaamse Auteursvereniging.

'AI is nooit echt in staat om zelf origineel denkwerk te verrichten'

Matthias de Ridder, voorzitter Vlaamse Auteursvereniging

Het gebrek aan transparantie over welke inputdata zijn geconsulteerd, is volgens de Ridder soms problematisch qua copyright. 'Als auteur is het qua bewijslast moeilijk om hard te maken dat een AI-tekst voor zoveel procent op jouw tekst is gebaseerd. Maar we weten wel dat programma's zoals ChatGPT getraind zijn met - en dus gebruik maken van - copyrighthoudende teksten,' overweegt de voorzitter.

Nu het academiejaar is begonnen, is het tijd om de cultuur van je (nieuwe) studentenstad eens op te snuiven. Lees hier wat Leuven de komende twee weken onder andere voor jou in de aanbieding heeft.

VCOOL presents Kendra Morris – Het Depot

Dinsdag 3 oktober, 20u

Voor alle r&b- en soul-fans onder ons verwelkomt Het Depot singer-songwriter Kendra Morris. Ze stelt haar vijfde album *I Am What I'm Waiting For* voor op het podium van de Leuvense concertzaal.

Prijs: 12 euro, UITPAS 2 euro

Kennis aan de Ketting - Universiteitsbibliotheek KU Leuven

Van vrijdag 6 oktober tot zondag 14 januari

Is fake news dan toch niet enkel een fenomeen van de 21e eeuw? Dat misinformatie en misleidende bronnen al in de 15e eeuw de ronde deden, ontdek je in Kennis aan de Ketting, een nieuwe tentoonstelling van de Universiteitsbibliotheek die deel uitmaakt van het Dieric Bouts Festival. Verruim je mediawijsheid vanaf vrijdag 6 oktober tot en met zondag 14 januari.

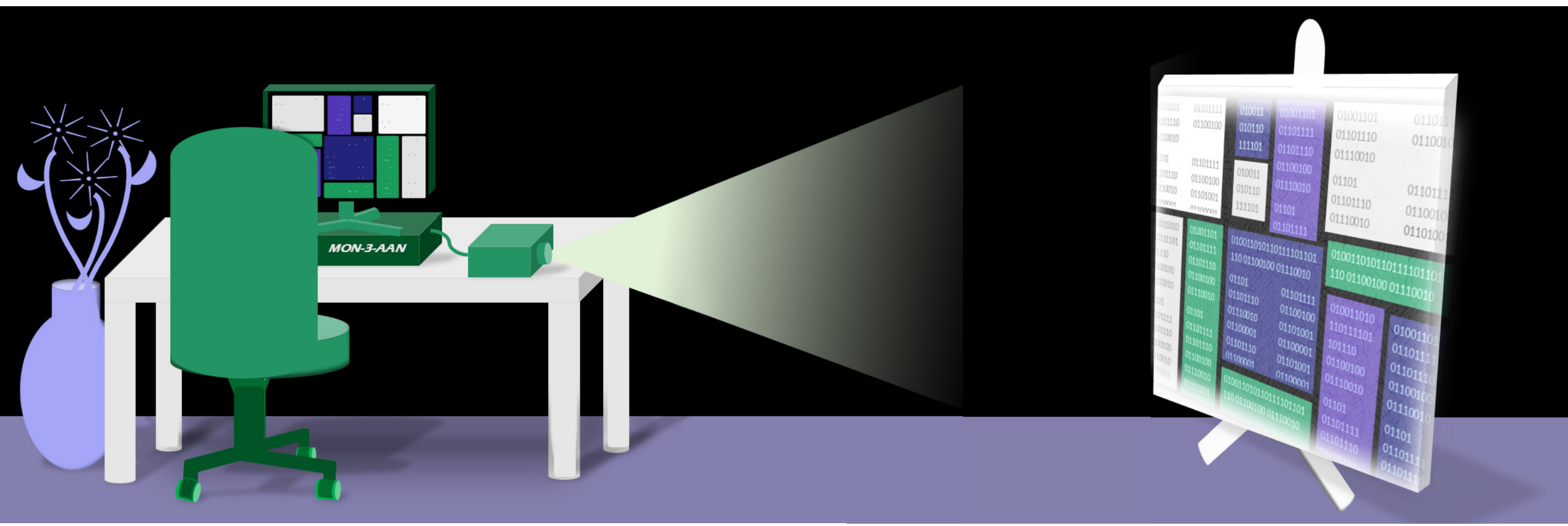
Prijs: 10 euro

Ligconcert – Abdij Keizersberg

Zondag 8 oktober, 14u30 of 16u30

Nood aan dé ultieme ontspanning? Geniet van een rustgevende combinatie van muziek en droom weg tijdens een ligconcert op de Abdij Keizersberg, georganiseerd door 30CC. Laat alle prikkels uit het dagelijkse leven even achter je en vergeet zeker geen veldbed of ligmat mee te nemen voor de ultieme ervaring.

Prijs volgens het pay what you can-principe (8 - 10 - 12 - 14 - 16 euro)

KERMIS IN DE HEL 2023 – Manhattan

Zaterdag 7 oktober, vanaf 19u30

Het STUK en Not So Difficult verwelkomen samen op zaterdag 7 oktober een aantal (inter)nationale hiphopartiesten in het Manhattan-gebouw aan de Vaart. Ontdek er de Antwerpse muzikant en kunstenaar Youniss, de Leuvense rapper Dworfi, het Amerikaanse duo Prison Religion en de Jamaicaans-Amerikaanse rapper en kunstenaar Zebra Katz. De deuren openen om 19u30.

Prijs: 14 euro, cultuurkaart 10 euro

Komische Award Winning Film: When Pigs Have Wings - Campus Corso

Woensdag 11 oktober, 20u

Tijd voor een filmavond. Oxfam Wereldwinkel regio Leuven vertoont de film *When Pigs Have Wings*. Die gaat over het leven van Jafaar, een Palestijnse visser uit de Gazastrook. Jafaar vindt na een zware storm een varken terug in zijn vissersnet. Hij wil zo snel mogelijk van het dier af en verkoopt het. Of dat een slimme zet was, kom je te weten op woensdag 11 oktober op Campus Corso om 20 uur.

Vrije gift

Fototentoonstelling 'Aan tafel' - De Bib Leuven Tweebronnen

Van zaterdag 28 september tot woensdag 25 oktober

Griet Van Wesemael vertelt met haar fototentoonstelling 'Aan tafel' de verhalen van kinderen uit het opvangcentrum van Broechem. Aan de hand van de lievelingsgerechten van de kinderen weerspiegelt ze de verhalen over hun vlucht uit hun thuisland en hun leven nu. Nog te bezichtigen tot en met 25 oktober in de Bib Leuven Tweebronnen.☺

Gratis

MARIE GILIS

BEELD: EMILIA VAN DROOGENBROECK

Van copy-paste naar copyright

De Ridder vindt ook dat er meer transparantie nodig is. Hij is daarom medevoorzitter van het recente voorstel van de Europese Schrijversraad om te werken aan een keurmerk voor uitgeverijen en auteurs dat aangeeft of een boek al dan niet geschreven werd door AI.

Verder stelt de Ridder zich terughoudend op wat betreft het toekennen van auteursrechten aan AI-gegenereerde werken: 'Het zou de omgekeerde wereld zijn om auteursrechten op te werpen tegen auteurs voor boeken waarvoor een AI-systeem zich grotendeels op hun werk heeft gebaseerd.'

Van den Heede erkent eveneens dat AI in de muzieksector zich qua copyright soms op glad ijs begeeft. 'Het is soms een beetje een grijze zone. AI kan samples genereren die misschien gewoon kopieën zijn, maar je kan zeggen dat Nirvana dat ook deed met een nummer van Killing Joke (*in hun lied 'Come As You Are', red.*).

'Stel dat ik nu via AI een Dr. Dre-achtig nummer maak in zijn stijl en met zijn stem. Als je dat doet om winstbejag, is dat niet aanvaardbaar. Als je het dan weer aggregereert over duizenden of miljoenen artiesten, komt iedere artiest er maar voor een zo-veelste in voor.'

'Het ego van een kunstenaar zal nu wijken voor meer gedemocratiseerde kunst'

Matthias de Ridder, Docent Vrije Kunsten

Omtrent de vergoeding voor het gebruik van auteurswerken als trainingsdata, ziet de Ridder potentieel in het systeem uit de academische wereld: 'Universiteiten betalen een bepaald bedrag kopieervergoeding aan Reprobel (*private instelling verantwoordelijk voor de inning en opbrengstverdeling van sommige auteursrechten, red.*).'

'Die vergoeding kan indirect terecht komen bij auteurs, zodat ze een bepaald percentage kunnen krijgen. Aangezien Big Tech-bedrijven om hun AI te trainen enorme hoeveelheden copyrighthoudend materiaal gebruiken, zou elke auteur daarvoor moeten delen in een bepaald percentage van een vergoeding betaald door die bedrijven', legt de Ridder uit.

Sector zkt. AI, kunstenaar zkt. werk?

Ondanks de snelle evolutie van AI menen de Ridder en Galle dat de menselijke kunstenaar niet volledig vervangen zal worden in de kunstsector. 'AI biedt nog geen adequate vervanging van menselijke schrijvers, het kan nog geen creatieve werken leveren van vergelijkbare kwaliteit.'

'We zien wel al dat vertaalcomputers frequenter ingezet worden voor technische vertalingen van handboeken en handleidingen. De taak van mensen is dan om de fouten van de computer er uit te halen. Creatieve vertalingen lopen echter nog niet veel gevaar', stelt de Ridder gerust.

'Ook voor scripts zie ik menselijke auteurs niet snel vervangen worden. Anderzijds is er meer vraag naar spin-offs. Wanneer *Vikings* bijvoor-

beeld een grote hit is, is het mogelijk dat Netflix nog een gelijkaardige serie wil, zodat er meer content is over dat thema die mensen dan ook weer zullen kijken. Het is een denkbare piste, maar dat is dan ook maar "een afgeleide van".'

'Eventueel krijgen tekst- en scenarioschrijvers dan voorstellen voor loutere verbeteringsopdrachten, waarbij het risico speelt dat die tarieven omlaag zouden gaan,' overweegt de Ridder.

'Er moet rekening worden gehouden met het intellectueel werk dat door mensen is verricht'

Matthias de Ridder, voorzitter Vlaamse Auteursvereniging

De opmars van AI kan volgens Galle ook een verschuiving in de beeldende kunsten faciliteren in het verkopen en verhandelen van kunstwerken, waartoe onder andere NFT's (*Non-Fungible Token; een manier om eigendom te koppelen aan digitale objecten, red.*) interessante mogelijkheden bieden. 'Dat gaat dan niet over die NFT-karikaturen van aapachtigen, maar over het feit dat je weet waar het beeld vandaan komt en dit mee in je contract verwerkt,' aldus Galle.

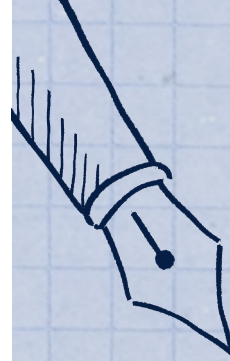
Eerlijke AI-kunst als wenselijke toekomstmuziek

'Het ego van een kunstenaar dat klassiek vaak centraal staat, wijkt nu voor een meer gedemocratiseerde kunst. Open AI kan democratiserend werken doordat mensen zelf kunst kunnen maken, zonder afhankelijk te zijn van dure software of een instituut. Een mogelijk nadeel bestaat erin dat het esthetische dan verwatert, maar ik heb er vertrouwen in dat kunstenaars voldoende ingeving aan hun AI-kunst kunnen geven', aldus Galle.

Verder kunnen kunstopleidingen volgens Galle de transitie naar een vernieuwde kunstsector faciliteren: 'Ik denk niet dat ze als kunstenaars dan allemaal met AI gaan werken, maar we kunnen hen wel de historiek meegeven en hen bewust maken van hoe je open AI-modellen meer uniek kan maken door ze zelf te trainen.'

Finaal ziet Van den Heede de intrede van AI in de kunstwereld als 'een technologische evolutie waarin we moeten meegaan, maar wel op een eerlijke en faire manier'. Ook de Ridder concludeert: 'De techniek is niet te stoppen en er kunnen nuttige dingen mee gebeuren, maar er moet rekening gehouden worden met het intellectueel werk dat door mensen is verricht.'☺

**JEREMY VAN WEYENBERGH
BEELD: JEREMY VAN WEYENBERGH**

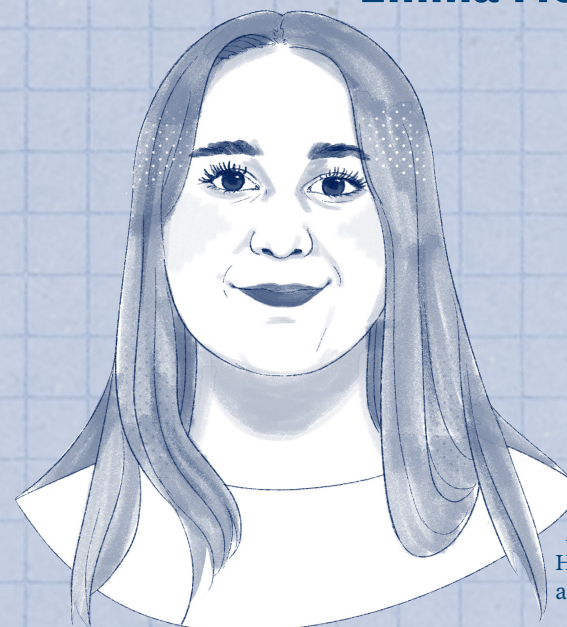

DUBBEL GEBOEKT

In 'Dubbel geboekt' vertellen twee prominente figuren over een boek dat hun leven heeft gekleurd. Deze editie geven co-hoofdredacteur Emma Mertens van het Antwerpse studentenblad Dwars en Chef Cultuur bij het Gentse studentenblad Schamper Anaïs Vanassche hun boekentips.

Emma Mertens: De helaasheid der dingen – Dimitri Verhulst

De co-hoofdredacteur van het Antwerpse studentenblad Dwars is speciaal op de trein naar Leuven gesprongen om het te hebben over haar favoriete boek, *De Helaasheid Der Dingen* van Dimitri Verhulst. Emma Mertens haalt haar exemplaar boven, dat ze voor amper twee euro op de kop kon tikken in de Kringloopwinkel.

'Omdat ik de titel al kende, heb ik het meteen gekocht', vertelt ze. 'Zoals elke taal- en letterkundige heb ik een periode gekend waarin ik plots alle literaire klassiekers begon te lezen, zoals bijvoorbeeld *Het Verdriet van België* van Hugo Claus. In tegenstelling tot dat boek, was *De Helaasheid Der Dingen* voor mij een verademing qua schrijfstijl. Het was het eerste boek dat me niet pretentieuus aanstaarde.' (*lacht*)

'De eerste keer had ik de kenmerkende humor

van Verhulst nog niet helemaal door, maar tegen de vijfde leesbeurt kon ik zijn humor meer dan appreciëren.' Emma waardeert vooral de boodschap van het boek: 'Die is vrij duidelijk, in de zin dat Verhulst eigenlijk een aanklacht maakt tegen het klassensysteem.'

In het deels autobiografische boek beschrijft Verhulst immers zijn jeugd in het fictieve en armzalige Reetveerdegem. Hij woonde in bij zijn grootmoeder, terwijl hij de dronken tafereelen van zijn vader en drie ooms moest aanschouwen. 'Verhulst heeft me met de neus op de feiten gedrukt: men kijkt te vaak door de bril van een klassist. *De Helaasheid Der Dingen* heeft mij veel bewuster gemaakt over hoe schadelijk dat is.'

Toch heeft het boek volgens haar geen verwijtende toon. 'Het boek zegt niet dat we ons moeten schamen omdat we allemaal klassisten zijn, maar stelt eerder in vraag waarom je de noodzaak voelt om naar mensen te kijken alsof ze allemaal tot een bepaalde categorie behoren.'

Anaïs Vanassche: Vergeten meesters – Daniël Rovers

Voor de boekentip van het Gentse studentenblad Schamper komen we terecht bij hun Chef Cultuur. Anaïs Vanassche heeft er lang over nagedacht, maar koos uiteindelijk toch voor *Vergeten Meesters* van Daniël Rovers. 'Het is niet zo een bekend boek.' (*lacht*)

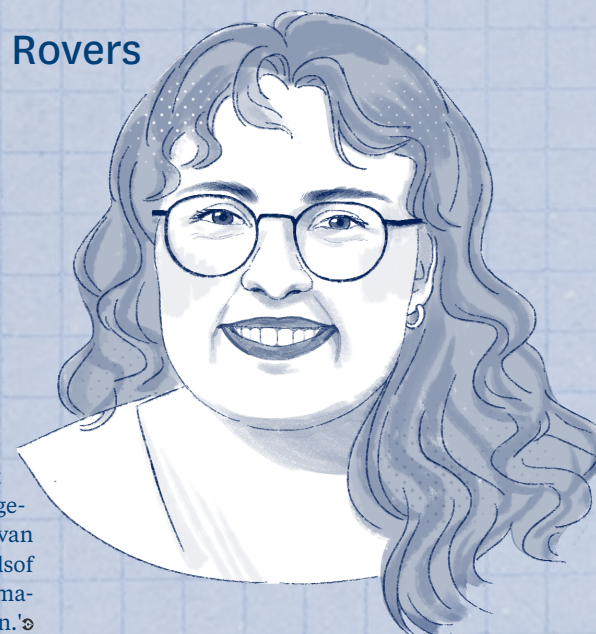
'Het verhaal volgt een dag lang het leven van vijf gidsen die in het Rijksmuseum in Amsterdam werken', vertelt ze. 'Toch speelt het verhaal zich nooit af in het museum zelf. Het gaat eerder over de karakters van de personages zelf. Hun levens zijn vrij gewoontjes, de rode draad doorheen de personages is dan ook de liefde voor kunst. Kunst in al haar vormen: ook bijvoorbeeld de kunst van het kijken naar je omgeving en de schoonheid van detail.'

Die aandacht voor details is prominent in het boek en juicht Anaïs toe: 'Details vind ik heel belangrijk, en dit boek heeft me daar nog meer op gewezen.' Iets waar haar leesplek ook perfect bij

aansloot, ze las het boek immers in een park. Daar kon ze vanonder de kaft van haar boek dagelijkse tafereelen observeren: 'Er gebeurde altijd wel iets.'

Door het boek te lezen, kan je op een andere manier naar schilderijen kijken. 'Ik vind het zo mooi dat die twee ervaringen met elkaar worden verbonden. De ervaring van ontspannen naar een schilderij te kijken en er over na te denken, vind ik heel mooi gecapteerd in het boek.'

Dat het boek bovendien op een atypische manier eindigt, waardeert ze. 'Het einde is redelijk open. Mensen vinden dat vaak wat vervelend, maar levens zijn ook nooit mooi afgerond. Het is ook leuk om abrupt uit de wereld van je boek weggetrokken te worden. Zo lijkt het alsof de levens van de personages op een bepaalde manier verdergaan, ook al ben je gestopt met lezen.'☺

**ELIAS FRET
BEELD: EMILIA VAN DROOGENBROECK**

Waarom ik me (niet) laat ontdopen

De Katholieke Kerk heeft haar pluimen verloren als instituut voor zingeving, vindt student Politieke Wetenschappen Robin Geukens. Hoog tijd dat haar financieringsmodel geactualiseerd en gemoderniseerd wordt.

Wat haal of wat zou ik eigenlijk uit de Kerk kunnen halen? Dat vroeg ik me af tijdens het publieke debat dat op gang kwam na *Godvergeten*, de documentairereeks waarin slachtoffers getuigen over kindermisbruik door geestelijken binnen de Katholieke Kerk. In navolging daarvan laten sommigen zich schrappen uit het doopregister. Is mijn doopakte ook hetzelfde lot beschoren?

Buiten haar patrimonium heeft de Kerk mij niets te bieden. Ik haal geen zingeving uit de Kerk. Ik kan daarentegen wel begrip opbrengen voor wie er wel degelijk zingeving uit haalt, net als vele anderen. Ik ben de Kerk in zekere mate dankbaar voor het kwalitatieve onderwijs dat ik genoten heb, maar door het stilaan wegeroderen van de katholieke waarden uit het onderwijsveld, eindigt mijn persoonlijke band met de Katholieke Kerk ook daar. Toch is ze overall aanwezig.

Katholiek onderwijs

Hoewel onze samenleving hevig geseculariseerd is, blijft de Katholieke Kerk sterk verankerd. Ze is een anachronisme in ons tijdperk en heeft in mijn ogen veel van haar pluimen verloren. Hoewel die verankering eerder ceremonieel van aard is, worden er toch dagelijks talloze baby's gedoopt in de naam van de Heilige Geest, en toeren de talrijke kerken nog altijd hoog in ons straatbeeld.

Hoog tijd dat het financieringsmodel van de Kerk geactualiseerd en gemoderniseerd wordt

De Kerk heeft echter ook een ander gezicht: ze wordt nog steeds ruim gesubsidieerd door de staat en dringt zich via het katholieke onderwijsnet nog altijd elke dag op aan vele duizenden jongeren. Dat gebeurt vandaag niet meer op dezelfde manier als twintig jaar geleden, maar toch kan je je afvragen waarom zo'n oud instituut dat voor velen reeds achterhaald is nog steeds zoveel invloed heeft.

Ook de KU Leuven was jarenlang de trots van deze zuil, maar met de jaren verloor de Kerk haar vat op de instelling. Tot 2012 hadden bisschoppen stemrecht in de inrichtende overheid. Nu hebben de vijf bisschoppen die nog in het bestuur zetelen een louter adviserende rol.

De trend van de detraditionalisering loopt ondertussen verder door in een individualisering, die zich volop ontwikkelt in de maatschappij. Dat vertaalt zich in een neerwaartse spiraal van steeds minder en minder gelovigen.

Financieringsmodel

Van mijn band met dit instituut rest er mij enkel nog een document dat in 2004 is opgemaakt: mijn doopakte. Ik wil niet (langer) verbonden zijn aan een instelling die decennialang kindermisbruik structureel in de doofpot heeft gestoken. Daarom heb ook ik beslist om mezelf te laten schrappen uit het doopregister. Al zal ik met deze zet de Kerk niet schaden, aangezien haar financiering niet afhangt van het aantal gedoopte personen in een parochie.

Kerkfinanciering en levensbeschouwelijke vakken horen niet thuis in de grondwet

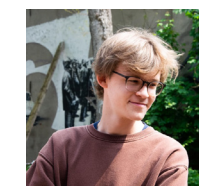
Het is daarom ook hoog tijd dat het financieringsmodel van de Kerk geactualiseerd en gemoderniseerd wordt. Een instituut dat voor de meerderheid van ons lang niet meer telt, hoeft niet zo'n grote steun te krijgen vanuit de staat.

Mocht de politieke wil er zijn om het financieringsmodel te hertekenen, zal het nog ettelijke jaren duren vooraleer komaf gemaakt kan worden met dat relikwie uit het verleden. Kerkfinanciering en levensbeschouwelijke vakken in het onderwijs zijn namelijk nog altijd in de grondwet verankerd, hoewel dat volgens critici geen basisrecht is.

Het recht op vrijheid van geweten, vrijheid van meningsuiting en het recht op onderwijs en onderwijsvrijheid: dat zijn daarentegen wél basisrechten en die zitten dus wel op hun plaats in de grondwet.

Die politieke wil lijkt er niet snel te zullen komen. De financiering van erediensten hertekenen leidt immers tot een identitair debat en daar is men als de dood voor. Wat haal of wat zou ik eigenlijk uit de kerk kunnen halen? God mag het weten.☺

Heb jij ook een mening die de wereld moet weten? Een krasse opinie of eerder een onschuldige, maar weldoordachte overtuiging over een van de zaken des levens? Stuur je stuk door naar opinie@veto.be

ROBIN GEUKENS

is student Politieke wetenschappen en redacteur Media & PR

Wim De Vilder is nieuwsanker bij de openbare omroep. In zijn dertigjarige carrière als journalist zag hij zowel de media als de maatschappij veranderen: 'Als je het op termijn over niets meer eens bent, valt de samenleving uit elkaar.'

'Slecht nieuws weegt zwaarder dan twintig jaar geleden'

We ontmoeten nieuwsanker Wim De Vilder op de VRT NWS-redactie, waar hij dertig jaar geleden zelf voor het eerst binnenstapte. De Vilder begon zijn journalistieke carrière als radiojournalist bij Radio 1, maar maakte al snel de overstap naar de televisienieuwsdienst, waar hij een van de vaste journaal-ankers werd. We spreken hem in het kader van hedendaagse journalistiek, wantrouwen in traditionele media en het overlijden van Martine Tanghe.

U bent zelf ooit student geweest aan de KU Leuven. Hoe heeft u uw studententijd in Leuven ervaren?

'Als een heel leuke en leerrijke periode. Vooral gedurende mijn laatste studentenjaren ben ik opengebloeid en me meer gaan engageren. Zo heb ik deel uitgemaakt van

het VRG (Vlaams Rechtsgenootschap, red.), de studentenvereniging van de opleiding Rechten. Naast fijne herinneringen heb ik er ook een hechte vriendengroep aan overgehouden. Dertig jaar later zien we elkaar nog altijd meermaals per jaar.'

'Ik ben nog altijd heel blij met de studiekeuze die ik gemaakt heb. Als ik het opnieuw mocht doen, zou ik waarschijnlijk hetzelfde parcours afleggen. Veel mensen vinden het verwonderlijk dat je Rechten studeert en dan in de journalistiek terechtkomt. Ik vind het juist een uitstekende basis om aan journalistiek te doen. De rijkdom van een goede redactie bestaat er juist in dat er mensen met uiteenlopende achtergronden werken.'

Heeft een traditionele journaaluitzending nog enige meerwaarde voor de jongere generatie, die op elk moment van de dag maar een klik of swipe verwijderd is van het laatste nieuws?

'Goede vraag. Ik denk van wel, aangezien je in een journaaluitzending een veelzijdig overzicht krijgt van wat er die dag is gebeurd.

Zowel politiek als sociaal-economisch en cultureel nieuws, uit binnen- én buitenland komen aan bod, het verbreedt je blik. Wanneer je daartegenover zelf swipet, wordt het nieuws vaak gefilterd op basis van je eigen interesses.'

'Bovendien creëren we een nieuws-

'Op sociale media vind je bijna geen nieuws dat ook maar een poging doet om neutraal, objectief of multipolair te zijn'

overzicht voor iedereen, zowel hoog- als laaggeschoolden. Maar ik begrijp dat jongeren vooral digitaal nieuws volgen, en daar is op zich niets mis mee. Zolang ze maar nieuws volgen, want jammer genoeg zijn er ook steeds meer mensen die afhaken.

Brokkelt het vertrouwen in traditionele media af bij jongeren?

'Ja, maar evenzeer bij oudere mensen. Dat heeft te maken met het feit dat de samenleving steeds meer versnipperd en polariseert. De wereld wordt steeds complexer en mensen gaan vervolgens op zoek naar eenvoudige oplossingen. Zo kom je bij extremen uit.'

'We merken dat er steeds meer mensen zeggen: "Dat nieuws, dat klopt niet." Dat ondergraaft natuurlijk de geloofwaardigheid van de traditionele nieuwsmedia, die nochtans proberen om journalistiek te bedrijven met waarheidsvinding als hoofddoel. Ik ben me heel abstract aan het uitdrukken, hè?'

Een concreet voorbeeld: de zaak-Reuzegom. Veel mensen zijn er niet over te spreken dat de media ervoor kozen de namen van de beklaagden niet te noemen. Dat wekt de indruk dat er ook in de journalistiek wel eens met twee maten en twee gewichten wordt gewogen.

'We hebben er op de redactie bewust voor gekozen om de namen niet te vermelden, omdat het hier over mensen ging van wie ze nog niet op voorhand bekend waren, in tegenstelling tot bijvoorbeeld Sven Pichal of Dries Van Langenhove.'

'Als mensen zelf naar buiten treden met een statement of met een advocaat die hun naam noemt, dan zullen wij dat ook doen. Maar wanneer het om iemand gaat die verder eigenlijk geen bekendheid heeft, dan zien wij niet in waarom we die naam zouden bekendmaken.'

'Met het oog op de verkiezingen gaan we ons ook meer richten tot de zogenaamde first voters'

'Wat zou de meerwaarde daarvan zijn? Dat ze publiekelijk aan de schandpaal genageld kunnen worden en geen job meer kunnen krijgen? Dat zou pas *trial by media* zijn. Want dan zouden we ervoor zorgen dat mensen geen kansen meer krijgen in de toekomst, terwijl dat niet per se de bedoeling is van een rechtbank. Laat staan van de journalistiek.'

'Soms publiceren we wél de namen van daders die voor jaren de cel in gaan. Maar in dit geval heeft de rechtbank ervoor gekozen om de beklaagden meteen weer deel te laten uitmaken van de samenleving.'

Hoe gaan de media om met die toenemende polarisatie?

'Dat is een heel groot vraagstuk voor ons: in welke mate laat je extreme meningen aan bod komen? Wat doe je als die bijvoorbeeld niet op waarheden gebaseerd zijn, maar een deel van het verhaal vertellen of context weglaten? Dat is bijzonder moeilijk, want het vertrouwen in alle instellingen neemt af. Mensen leven steeds meer in hun eigen cocon, waar ze maar één bepaalde mening of *fake news* horen en zich vervolgens niet herkennen in wat de traditionele media brengen.'

'Ik denk dat je de rol van sociale media daarin nauwelijks kunt overschatten. Daar vind je bijna geen nieuws dat ook maar een poging doet om neutraal, objectief of multipolair te zijn. Dat is problematisch, want als je het op termijn over niets meer eens bent, valt de samenleving uit elkaar.'

Wat doet de VRT om deze groep en vooral jongeren opnieuw aan boord te krijgen?

'Dat proberen we onder andere door zelf op de sociale media aanwezig te zijn. Denk aan "nws.nws.nws", het Instagram-account van onze nieuwsdienst. Daarnaast wordt ook Karrewiet, het Vlaamse jeugdjournaal, nog altijd gretig benut door kinderen en scholen.'

'Wij werden na Martines overlijden overspoeld met reacties, omdat mensen het gevoel hadden dat ze haar al die jaren hadden gekend'

'Jongvolwassenen binnen de leeftijdscategorie 16 tot en met 21 jaar blijven de grootste uitdaging. De VRT probeert deze doelgroep voornamelijk te bereiken door meer in te zetten op TikTok. Dat is ook het platform waarop het meeste fake news circuleert.'

'Met het oog op de verkiezingen gaan we ons ook meer richten tot de zogenaamde *first voters* onder hen, jongeren die voor het eerst gaan stemmen.'

Over de verkiezingen gesproken: Ivan De Vadder beweerde eerder in deze rubriek dat de media wat betreft politiek steeds meer de focus leggen op het persoonlijke in plaats van het inhoudelijke. Bent u het daarmee eens?

'Dat is niet enkel in de media zo. Politici doen dat op de eerste plaats zelf. Ik denk dat het steeds moeilijker wordt om aandacht te krijgen louter voor de inhoud van hun partijprogramma. Het is makkelijker om aandacht te krijgen via hun persoonlijkheid. Daarom maakt ook de media die omschakeling. Maar zolang politici erin slagen om via hun persoonlijkheid ook inhoudelijke materie aan te kaarten, is daar naar mijn mening niet veel mis mee.'

Martine Tanghe was sinds jaar en dag het gezicht van de verkiezingsprogramma's van de VRT. Binnenkort trekken we opnieuw naar de stembus, ditmaal zonder haar.

'Die verkiezingsuitzendingen presenteren, dat was wat ze heel graag deed en waar ze ook enorm goed in was. Het zal heel erg wennen zijn voor onze redactie, maar evenzeer voor de kijkers.'

Wat heeft Martine voor u en voor de rest van de redactie betekend, als mens en als journaliste?

'Martine was het beste nieuwsanker dat we ooit hebben gehad. Er zijn een aantal eigenschappen die je voor die job best bezit, en zij bezat ze allemaal. Door al haar ervaring kon Martine het belang van een nieuwsfeit steeds uitstekend plaatsen. Ze kon daarnaast wat er gebeurde ook ontzettend goed uitleggen aan alle klassen van de

bevolking.'

'Bovendien deed ze dat allemaal in perfecte standaardtaal. Martine was dé norm voor het Nederlands in Vlaanderen. Ze maakte nooit fouten.'

'Een van haar grootste sterktes was haar vermogen om te connecteren met kijkers. Niet iedereen kan dat. Ook om die reden heeft haar dood zoveel teweeg gebracht. Wij werden na haar overlijden overspoeld met reacties, omdat mensen het gevoel hadden dat ze Martine al die jaren hadden gekend.'

'Al die eigenschappen samen, dat maakte haar uniek. Ik denk bovendien niet dat er ooit nog iemand veertig jaar lang nieuwslezer zal zijn. Dat is een unicum.'

Wat is uw mooiste herinnering aan haar?

'Vreemd genoeg zijn de mooiste herinneringen met Martine meestal de momenten buiten het werk. Ik denk graag terug aan onze wandelingen of de middagen die we op haar gezellige terras spendeerden. Maar ook de theatervoorstelling die ze samen met Bart Moeyaert heeft gemaakt zal me nog lang bijblijven.'

'We moeten steeds sneller werken met steeds minder middelen, maar wel even zorgvuldig blijven'

'Verder zal ik me altijd mijn eerste gesprek met haar herinneren. Ik was nog student in Leuven en als lid van het VRG organiseerde ik het welsprekendheidstornooi. Ik was nog op zoek naar juryleden en dacht meteen aan Martine Tanghe. Vanuit een telefoonhokje belde ik de VRT, en tot mijn grote verrassing kreeg ik haar daadwerkelijk aan de lijn. Helaas kon ze niet, maar niettemin was ik in de wolven omdat ik haar gesproken had.'

U had het daarnet al over haar vlekkeloos Nederlands. Wat is uw standpunt in het debat over standaardtaal tegenover dialecten op de openbare omroep?

'Op de nieuwsdienst verkiez ik standaardtaal. De VRT mag naar mijn mening de ambitie hebben om die hoog in het vaandel te dragen. Ik vind dat we dat moeten blijven koesteren, aangezien mensen de openbare omroep als referentiepunt voor standaardtaal aanschouwen.'

'Ik heb het overlijden van Queen Elizabeth live aangekondigd in de televisie-uitzending, sneller dan BBC News zelfs'

Laten de besparingen bij de VRT zich voelen in de kwaliteit van de journalistiek?

'Het is onze ambitie om de kwaliteit van de journalistiek niet te laten lijden onder de besparingen, maar wegens het personeelstekort moeten we

wel steeds vaker keuzes maken. Om bijvoorbeeld meer te kunnen inzetten op kanalen die effectiever zijn om jongeren te bereiken, zoals TikTok, moeten we andere diensten tijdelijk afbouwen.'

'Tegelijkertijd evolueren de media steeds meer naar "snel nieuws". We moeten dus steeds sneller werken met steeds minder middelen, maar wel even zorgvuldig blijven. Dat is een uitdaging. We voelen allemaal dat de druk heel wat hoger ligt.'

Denkt u dat dat in de toekomst een probleem zal vormen?

'Dat kan ik niet voorspellen. Laten we vooral hopen dat we niet moeten blijven besparen de komende jaren.'

Wat zijn tot nu toe de meest memorabele nieuwsmomenten uit uw carrière?

'Voor een journalist zijn dat vaak de meest aangrijpende gebeurtenissen. Ik denk spontaan aan 9/11, maar ook de aanslagen in Zaventem en Maalbeek heb ik intens beleefd. We hebben toen de volledige dag in de nieuwsstudio doorgebracht en al improviserend nieuwsuitzendingen gemaakt. Zo heb ik ook het overlijden van Queen Elizabeth live aangekondigd in de televisie-uitzending, sneller dan BBC News zelfs.'

'Ook de nieuwsuitzendingen tijdens de COVID-19-periode, waarin de regering allerlei maatregelen afkondigde, zullen me bijblijven. Als nieuwsanker moet je op zulke momenten alles wat je in je mars hebt benutten. Je moet vaak improviseren onder grote druk, maar als je dat op een goede manier kan doen, geeft het veel voldoening.'

Ziet u uzelf nog lang werken als nieuwsanker?

'Ik doe mijn werk nog steeds met veel plezier, al moet ik toegeven dat het slechte nieuws nu zwaarder op me weegt dan twintig jaar geleden. Het blijft een ontzettend boeiende job. Gedurende de dertig jaar dat ik inmiddels bij de VRT werk, ben ik nog geen enkele dag met tegenzin komen werken. Dat is heel veel waard. Ik ben hier graag, maar of ik tot mijn pensioen op die stoel van nieuwslezer blijf zitten, kan ik niet voorspellen.☺'

MAUD REEKMANS EN ELISE RENCKENS
BEELD: ROBIN GEUKENS

WIM DE VILDER NAVRAAG

Sels en zijn Alma Mater

Onder het alziend oog van die andere Alma Mater, de heilige Maagd Maria, verliet rector Luc Sels de Sint-Pieterskerk. De blik van de socioloog stond ernstig. Niet verwonderlijk: de toekomst van zijn universiteit hangt in de weegschaal.

Vlaanderen laat het al jaren na om universiteiten en hogescholen adequaat te financieren. Haar eigen regels verplichten haar daar nochtans toe: het geld moet de groei in studentenaantallen stapsgewijs volgen. Die 'kliks' zijn al jaren aan een stuk niet doorgevoerd.

'Deze regio heeft een parel van een hoger onderwijs, maar parels kunnen dof worden', sprak de rector fel tijdens de academische zitting. We zagen hem nog nooit eerder zo bevlogen.

KU Leuven doppert op woelige wateren. Alle blikken zijn gericht op de verkiezingen 2024.

BEELD: FEMKE VAN CROMBRUGGE

VETO'S KOFFIEHUISIE

BINAIRO

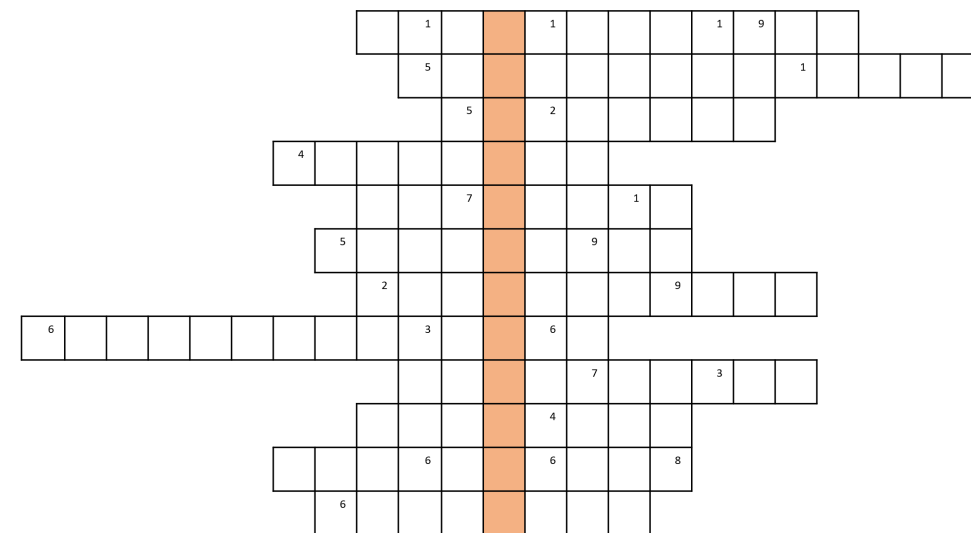
			1	1					
	1		1	1		0	0		
							1		
								0	
	1			0		0		1	
							1		
				0					
1	0				1				0
	0	0			1	1	0		1
				0					
		1	1				1		1
	0						0	0	0

SUDOKU

				1	7		8		3
7		8	9	6					
	4			2					
		3					5		
	5							2	
			6	4				5	
	1	4		5	7				
							9	3	

SJARELS CRYPTO

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.

OPGAVE

1. Divertissement van de marge
2. Onderonsje met plantjes
3. Het bestek beleeft er plezier aan
4. Toelating tot de zee
5. Een onbeleefde atleet
6. Daaruit drinkt een lezer
7. Solidariteit onder wervelkolommen
8. Daarmee klik je de filosoof vast
9. De zoen van de geschiedenis
10. Bloedsomloop
- 11: het gelaat van het nieuws
- 12: voor de gehuwde ruiker

De oplossing van de crypto in 5000: 1. Viswijf 2. Theezak 3. Drinkbus 4. Edelmetaal 5: Vijver 6: Sterrenchef 7: Alcoholtift 8: Broodjesbar 9: Stopcontact 10: Hamburger 11: Microgolf 12: Strafmaat 13: Bladgoud

WIN 10 x een Pangaea lidmaatschap

Geniet van een jaar lang gratis koffie en thee, en ander voordelen. Ontdek meer op hun website:

Stuur de oplossing naar crypto@veto.be, de winnaars worden in de volgende Veto bekend gemaakt.

winnaar van Veto I: Seppe Pincket

KU Leugen zit ook op Twitter en Instagram!
Vind jij jezelf ook zo onmenselijk grappig? Stuur je mopjes naar onze Facebookpagina of naar kuleugen@veto.be en wie weet blink jij binnenkort op onze pagina's.

**WHITE PPL: "ASIAN PEOPLE ALL LOOK THE SAME"
ALSO WHITE PPL:**

Sels vist naar meer flexibiliteit om anderstalige opleidingen in te mogen voeren:

Rectoren bereiden zich voor op escalatie in financieringsdiscussie

Sels reageert op argumenten Weyts in discussie verengelsing: 'Het zal mij worst wezen!'

RECTOR VAN EEN VLAAMSE UNIVERSITEIT STARTER PACK:

Vlaamse rectoren tegen de politiek:

colofon

Hoofdredacteur Kasper Nollet

Redactiesecretaris en v.u. Freya Caris

Redactie Simon Tibo (redacteur onderwijs), Anke Neys (redacteur student), Lara Turgut (redacteur internationaal), Elias Fret (redacteur cultuur), Emilia Van Droogenbroeck (redacteur illustratie & cartoon), Robin Geukens (redacteur media & PR), Maud Reekmans (verantwoordelijke navraag), Femke Beutels (verantwoordelijke eindredactie), Femke Van Crombrugge (verantwoordelijke TVeto), Eva Coppens (verantwoordelijke welzijn & groepsgevoel)

Eindredactie Kasper 'de godganse filmset van Hobbiton opkopen begot' Nollet, Vincent de Vocht, Xhoana 'Investeren in NMBS' Memçaj, Maud 'vakantieverblijfje(s)' Reekmans, Elias 'concertzalen opkopen' Fret, Eva Coppens, Femke 'een huis met geiten ergens in de bergen' Beutels, Anke Neys, Freya 'heel veel chipjes' Caris, Lara Turgut, Simon 'een feestje bouwen en liters limonade en honderd kilo chocolade om aan iedereen uit te delen' Tibo, Robin 'Veto's rekening spijzen' Geukens **Vormgeving** Freya Caris **Cover** Freya Caris (vormgeving), Robin Geukens en Kasper Nollet (foto) **Schrijvers** Elias Fret, Simon Tibo, Shira Christoffels, Yanthe Penne, Kasper Nollet, Anke Neys, Elisabeth Ooghe, Robin Geukens, Lara Turgut, Simon Sterck, Marie Gilis, Jeremy Weyenbergh, Medha Sankar, Thor Deyaert, Maud Reekmans, Elise Renckens **Illustratoren** Sousanna Zacharian, Emilia Van Droogenbroeck, Medha Sankar, Jeremy Van Weyenbergh, Bavo Nys, Stef Janssens, Freya Caris, Sharon Poppe, Gaëlle Delandmeter, Frank Claikens, Robin Kelchtermans **Fotografen** Femke Van Crombrugge, Anouck Reynders, Robin Geukens, Yanthe Penne, Kasper Nollet, Lana van den Heuvel, Jolijn Mampaey **Beeldpaginas** Stef Janssens, Sousanna Zacharian, Robin Geukens, Kasper Nollet **KU Leugen** Margot Vandenbroucke, Simon Tibo, Sousanna Zacharian, Kasper Nollet **Puzzels en Crypto** Heike '23600 000 ijsjes mét discobolletjes' Ostijn, Freya Caris, Kasper Nollet, Jean-Pierre Caris **TVeto** Femke van Crombrugge, Yanthe Penne, Robin Geukens

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze redactievergadering op donderdag om 20u in 's-Meiersstraat 5, bezoek onze Facebookgroep of stuur een berichtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag 'Waar zou jij 59 miljoen euro voor gebruiken?'

Neem jij wél scherpe foto's?

Of wil je leren hoe? Bij Veto is iedereen welkom!

Veto zoekt schrijvers, tekenaars, fotografen, nalezers, interviewers, moppentappers, videomakers...

Heb je interesse? Kom naar **onze welkomstavonden op donderdag 5 en 12 oktober (20u) in 's-Meiersstraat 5**, of één van onze **open vergaderingen** (elke donderdag om 20u in 's-Meiersstraat 5).

Of stuur een mailtje naar veto@veto.be.